

quem Hercules sublatum transtulisse fertur, digito vno mobilis. In Orchomenia Boeotiae vrbe vulpeculam vifam tradunt, quae cum canem persequenter fugiens ad subterraneum meatum decurrisset, simul ingressus ille, latransque sonitum edidit, perinde vt in patenti campo resonantem. Vnde venatores numinis aliquid residere isthic arbitrati, aditu erupto ingressi sunt ipsi quoque, illucescentisque per hiatus, cetero fenestras, lumine, oculis etiam reliqua subiecta sunt, quae regressi magistratibus exposuerunt. In Sardinia insula structuras ferunt esse antiquorum, vetusto Graecorum more compositas, & cum alia plura eximia, tum tholos rhythmis innumeris exornatos: existimantur ab Iolao Iphiclis filio omnes extructae, qui Thespiadis Hercules nepotibus assumptis ad ea loca traiecit occupaturus, quippe qui ob cognationem Hercules, tum totus parebat Occidens, ea iure aliquo ad se pertinere arbitrabatur. Ich-nusa primum appellata est, à vestigijs, vt videtur, humani similitudine: felicem olim rebus omnibus, & fertilem maximè fuisse perhibent. Aristæum enim, quem agri colendi peritissimum fuisse scriptores rerum testantur, praefuisse primum tradunt, antea à multis, magnisque auiibus occupata. Verùm hodie non est ea fertilitate amplius, quòd Carthaginienfes rerum potiti, omnes foetus alimento idoneos extirparunt, capitisque pæna cauerunt, ne quis incola rursum serere fruges tentaret. In Lipara insula Aiolica sepulchrum aiunt esse, circa quod eum etiam alia prodigiosa eueniant, tum id, quòd ea loca securè, tutòque nemini accedere liceat, vno ore perhibent. Sonitum enim tympanorum, cymbalorumque, & risum cum strepitu, plausuque manuum auditum manifestò. Cæterum cum primis monstruosè id quoque circa antrum accidit, quòd antelucano quidam ebrius somno isthic oppressus tri-duum totum cubauit, quæsitusque à familiaribus, quarto demum die repertus est: qui mortuum rati ad proprium monumentum extulerunt, dùmque iusta iam pro more celebrarent, ex improviso surrexit, quæque obtigissent exposuit.

A ἄν' ἴσ' ἐκείνου ἀρδέντα μετατιθλώσ' φα-
 σιν, ἀφ' ἑνός δὲ δακτύλου κινεῖσθαι τυμ-
 βέδωκεν. Ἐν τῇ γὰρ Ὀρχομενίᾳ πόλει τῇ
 ἐν Βοιωτίᾳ, φανιλύχ' ὄσαν ἀλώπεκα, ἡ-
 κινός διόκοντος εἰς δούλην εἰς πηγάδα ἰσ-
 μον, καὶ τὸν νύκτα σιωπῆς δούλην αὐτῇ, καὶ
 ὑλακτωῦτα ἦχον μέγαν ποιεῖν, ὥστε νειδύρου-
 χωρίας πρὸς ἀπαρχύσεως αὐτοῖς. τὸ δὲ
 κινηγέτας ἔτι νωὶ λαβόντας δαιμονίαν, ἀν-
 ἀρρήξ' αἰτας τῶν εἰσδυσιν, σιωπῆσθαι καὶ αὐ-
 πτί, ἰδόντας δὲ διὰ πηγάδα ἰσπερ γέφυρον
 ἔσαν φάσι, δυσωβήσας τὰ λοιπὰ θεάσασθαι,
 καὶ ἐλθόντας ἀπαρχύσειν τοῖς ἀρχύσειν. Ἐν
 τῇ Σαρδίᾳ τῇ νήσῳ κατασκευασμένα φασι
 εἶναι εἰς τὸν Ἑλλητικὸν ἔθρον διακίβητρα τῆρ
 ἀρχαίων, ἀλλὰ τε πολλὰ καὶ καλά, καὶ
 δόλοισι κείρασιν τοῖς ῥυθμίσι κατεξοσμά-
 νοις. τυτοις δὲ ὑπὸ Ἰολάου τῷ Ἰφικλέῳ
 κατασκευασθῆναι, ὅτι τὸν Θεσπιάδασι τὸν
 ἐξ Ἡερακλέους παραλαβόν, ἔπλευσεν εἰς
 ἐκείνοισι τὸν τόπον ἐποικίσειν, ὡς μὲν συγγί-
 νεται αὐτῷ τῶν Ἡερακλέους ποροσκόνας,
 διὰ τὸ πάσης τῆς πορῆς ἐσπίσαν κίβητρα Ἡ-
 ερακλέου ἡρώδου. αὐτῇ δὲ ἡ νῆσος, ὡς ἔστι
 κιν, ἐγκαλεῖται καὶ ποροσθῆν Ἰχνησοῦ, διὰ τὸ
 ἐρηματίσθαι τῇ περὶ μέτρον ὁμοίωτα αἰ-
 D θρώπου ἴχθεις ἄδραμον δὲ καὶ πᾶσι ποροσθῆ
 ἡ ποροσθῆ λέγεσθαι εἶναι. τὸν γὰρ Ἀεζαίον, ὃν
 φασι γαργυρίωτατον εἶναι ὅτι ἦν ἀρχαίων, τῷ
 τον αὐτῷ ἀρξάσθαι μυθολογοῦσιν, ὑπὸ μεγά-
 λων ὀρεῶν ἔμπεσθαι καὶ πολλῶν καταρροῶν
 νωὶ μὲν οὐκ ἐκίπει φέροι τοιοῦτον οὐδέν,
 διὰ τὸ κρυμπεθεῖσθαι ὑπὸ Καρχηδονίαν, ὁμο-
 καπήναι πάντας τὸν χροστίμοις εἰς ποροσθῆ
 E ὄν καρποῖς καὶ θαλάσῳ τῶν ζῆμιαν τοῖς
 ἐρηχωρείοις τετάχθαι, ἐὰν τις τῆρ τοιοῦτον πᾶ-
 ἀσφουτῆν. Ἐν μίᾳ τῆρ ἐπὶ τῆ νήσῳ τῆρ
 Διόλου καὶ κωβίων, ἡ καλεῖται Διπίερα, τά-
 φον εἶναι μυθολογοῦσιν, ὅτι οὐ κατὰ ἄλλα [ἡρ]
 πολλὰ καὶ τερατώδη ἔχουσι τῷ δὲ, ὅτι ἐκ
 ἀσφαλῆς ὅτι ποροσθῆσθαι πορῆς ἐκείνου τὸν
 τόπον τῆς νυκτὸς, συμφανοῦσιν. ἐξ ακουέσθαι
 γὰρ τυμπαίων καὶ κωβίων ἦχον, γὰρ τὰ τε
 F μὲν θορύβου καὶ κροτάλων ἐπαρῶς. λέγουσι
 δὲ πᾶσι τεταρῶν γαργυρίων πορῆ τὸ ἀπῆλκον. πορῆ ἡ μέσας γὰρ ἐρηκοιμῆσθαι πηγάδα ἐκ αὐτῆρ
 οἰνωμένων, καὶ τῶν ὑπὸ τῆρ οἰκῆ τῆρ ζητούμενον ὅφ' ἡμέρας πρὸς διατελέσθαι. τῇ δὲ τε-
 τάρτῃ διρεθέντα ὡς νεκρὸν, ἀποκοιμῆσθαι ὑπὸ τῆρ οἰκῆν εἰς τὸ ἴδιον τάφον. καὶ τῆρ νομι-
 ζομένων τυχόντα πύκτων, ἐξ ἀφῆς αἰκῆσθαι, καὶ διηγεῖσθαι τὰ κατὰ ἑαυτὸν συμβεβηκότα.